07/07/2026

Οι Μυκόνιοι τίμησαν την μνήμη της Αγίας Κυριακής

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σύρου, Τήνου, Άνδρου, Κέας και Μήλου

Στον Ιερό Ναό της Αγίας Κυριακής Χώρας Μυκόνου τελέσθηκε χθες ο Αρχιερατικός Εόρτιος Εσπερινός, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου κ. Δωροθέου Β' με τη συμμετοχή των Εφημερίων της νήσου και των διακόνων και την παρουσία της Βουλευτού Κυκλάδων κας Αικατ. Μονογυιού, του Δημάρχου Μυκόνου Χρήστου Βερώνη, των διατελεσάντων Δημάρχων κ. Κωνστ. Κουκά και Αθανασίου Μέγα και πλήθους Μυκονίων, οι οποίοι ιδιαιτέρως ευλαβούνται την Αγία Κυριακή.

Τη διακονία του λόγου επετέλεσε με επιτυχία ο Αιδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος και Αρχιετατικός Επίτροπος Μυκόνου Πέτρος Μαραγκός, ειπών τα εξής:

« Ἡ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται» (Β΄ Κορ. 12,9)

Σεβασμιώτατε Πατέρα και Ποιμενάρχη μας.

Η Εκκλησία του Χριστού σήμερα δεν μας καλεί απλώς να θυμηθούμε μία ηρωική μορφή του παρελθόντος. Μας καλεί να συναντήσουμε μία ζωντανή παρουσία. Μία ψυχή που αγάπησε τον Χριστό περισσότερο από τη ζωή της. Μία νέα κόρη, που έγινε νύμφη του Εσταυρωμένου και συμμέτοχος της Αναστάσεώς Του. Η Αγία Μεγαλομάρτυς Κυριακή γεννήθηκε από ευσεβείς γονείς, τον Δωρόθεο και την Ευσέβεια, ύστερα από θερμή προσευχή και στέκεται σήμερα ανάμεσά μας, όχι ως ανάμνηση, αλλά ως μαρτυρία ότι ο Χριστός εξακολουθεί να γεννά Αγίους.

Το όνομά της είναι από μόνο του μία ομολογία πίστεως. Κυριακή. Η ημέρα του Κυρίου. Η ημέρα της Αναστάσεως. Η ημέρα κατά την οποία ο θάνατος νικήθηκε και η ζωή ανέτειλε από τον Πανάγιο Τάφο.

Δεν είναι λοιπόν τυχαίο ότι η Αγία έφερε αυτό το όνομα. Ολόκληρη η ύπαρξή της έγινε μία αδιάκοπη Κυριακή, μία αδιάκοπη αναστάσιμη πορεία προς τον Νυμφίο Χριστό.

Οι γονείς της την πρόσφεραν στον Θεό πριν ακόμη μάθει να μιλά. Και εκείνη,

καθώς μεγάλωνε, άφηνε μέσα στην καρδιά της να ανθίζει μόνο ένα όνομα· το όνομα του Ιησού. Όσο άλλοι αναζητούσαν τις δόξες του κόσμου, εκείνη αναζητούσε την αφθαρσία. Όσο άλλοι στεφάνωναν το σώμα με άνθη που μαραίνονται, εκείνη στόλιζε την ψυχή της με τα άνθη της παρθενίας, της ταπεινώσεως και της προσευχής.

Όταν όμως ήρθε η ώρα της δοκιμασίας, η εύθραυστη κόρη αποδείχθηκε ισχυρότερη από τους ισχυρούς της γης. Οι άρχοντες διέθεταν στρατιώτες, εξουσία και βασανιστήρια· εκείνη είχε μόνο τον Σταυρό του Χριστού. Κι όμως, εκείνος ο Σταυρός αποδείχθηκε δυνατότερος από κάθε όπλο. Διότι όπου κατοικεί ο Χριστός, εκεί η ανθρώπινη αδυναμία μεταμορφώνεται σε θεία δύναμη.

Οι δήμιοί της πλήγωσαν το σώμα της, αλλά δεν άγγιξαν την ελευθερία της. Έριξαν φωτιά γύρω της, αλλά δεν μπόρεσαν να κάψουν την αγάπη της για τον Χριστό. Ύψωσαν ξίφος εναντίον της, αλλά δεν μπόρεσαν να νικήσουν εκείνη που είχε ήδη νικήσει τον φόβο του θανάτου.

Οι Άγιοι Πατέρες μάς διδάσκουν ότι ο μάρτυρας δεν πεθαίνει για μία ιδέα· πεθαίνει για ένα Πρόσωπο. Δεν θυσιάζει τη ζωή του για μία φιλοσοφία, αλλά παραδίδεται στον Ζώντα Θεό, τον οποίο γνώρισε, αγάπησε και γεύθηκε μέσα στην Εκκλησία.

Γι’ αυτό και το μαρτύριο δεν είναι τραγωδία. Είναι θεία λειτουργία. Είναι η ύστατη ευχαριστία του ανθρώπου προς Εκείνον που πρώτος θυσιάστηκε για τη σωτηρία του κόσμου.

Κάθε μάρτυρας είναι μία νέα φανέρωση του Χριστού μέσα στην ιστορία. Δεν είναι ο άνθρωπος που νικά τον θάνατο με τη δική του δύναμη, αλλά ο Χριστός που συνεχίζει να νικά τον θάνατο μέσα στους Αγίους Του. Η Εκκλησία δεν τιμά το ανθρώπινο θάρρος, αλλά τη δύναμη της Αναστάσεως που ενεργεί σε όσους αγαπούν τον Κύριο.

Σεβασμιώτατε Πατέρα μας, Ίσως εμείς να μη σταθούμε ποτέ μπροστά σε ειδωλολάτρες δικαστές. Κάθε ημέρα όμως στεκόμαστε μπροστά σε έναν άλλο δικαστή: τη συνείδησή μας. Κάθε ημέρα καλούμαστε να αποφασίσουμε αν θα ακολουθήσουμε τον Χριστό ή το πνεύμα του κόσμου.

Κάθε ημέρα καλούμαστε να μαρτυρήσουμε, όχι με το αίμα μας ίσως, αλλά με την υπομονή μας, με τη συγχώρηση, με την καθαρότητα της καρδιάς, με την αλήθεια του λόγου μας, με την πίστη που δεν ντρέπεται να ομολογήσει τον Χριστό.

Το μαρτύριο συνεχίζεται. Άλλαξε μόνο η μορφή του. Σήμερα ο διάβολος δεν ζητά πάντοτε να αρνηθούμε τον Χριστό με τα χείλη· αρκείται πολλές φορές να Τον λησμονήσουμε, με τη ζωή μας. Να ζούμε σαν να μην υπάρχει Θεός. Να γεμίζουμε τον χρόνο μας με τα πάντα, εκτός από την προσευχή. Να αγαπούμε τα δώρα και να λησμονούμε τον Δωρεοδότη.

Η Αγία, αδελφοί μου, έρχεται σήμερα να μας αφυπνίσει. Μας υπενθυμίζει ότι η ζωή αποκτά νόημα μόνο όταν γίνεται προσφορά στον Χριστό. Ότι η ομορφιά της νεότητας δεν βρίσκεται στη φθαρτή όψη, αλλά στην καθαρότητα της ψυχής. Ότι η αληθινή ελευθερία δεν είναι να κάνουμε ό,τι θέλουμε, αλλά να μπορούμε να αγαπούμε Εκείνον που πρώτος μας αγάπησε. Και ίσως αυτή να είναι η πιο μεγάλη διδασκαλία της Αγίας. Ότι η αγιότητα δεν είναι κατορθωμένη τελειότητα. Είναι ένας έρωτας. Ένας έρωτας που δεν νικιέται ούτε από τον πόνο, ούτε από τη φωτιά, ούτε από τον θάνατο.

Αδελφοί μου, αύριο το πρωί στην Λειτουργία, θα σταθούμε ενώπιον της Αγίας Τραπέζης. Εκεί όπου η θυσία των μαρτύρων ενώνεται με τη μία και μοναδική Θυσία του Αμνού του Θεού. Η Αγία Κυριακή αντλούσε τη δύναμή της από αυτό το Μυστήριο. Δεν νίκησε επειδή ήταν δυνατή, αλλά επειδή κοινωνούσε τον Νικητή του θανάτου.

Ας την παρακαλέσουμε να μας διδάξει και εμάς αυτό το μυστικό: να μην αρκούμαστε να θαυμάζουμε τους Αγίους, αλλά να τους ακολουθούμε. Να μην τιμούμε απλώς τη μνήμη τους, αλλά να πορευόμαστε στα ίχνη τους. Διότι η μεγαλύτερη τιμή προς έναν Άγιο είναι η μίμηση της πίστεώς του. Και τότε η ζωή μας θα γίνει μία αδιάκοπη Κυριακή, μία αδιάκοπη Ανάσταση, μέχρι την ανέσπερη ημέρα της Βασιλείας του Θεού.

Ας ζητήσουμε, λοιπόν, από την Αγία Μεγαλομάρτυρα Κυριακή να μας μάθει να αγαπούμε έτσι τον Χριστό. Να κάνει τις καρδιές μας μικρές εκκλησίες, όπου θα αναπαύεται η χάρη του Αγίου Πνεύματος. Και κάθε Κυριακή της ζωής μας, κάθε Θεία Λειτουργία, κάθε Θεία Κοινωνία, να γίνεται μία νέα συνάντηση με τον Αναστάντα με την ευχή και ευλογία του Σεβασμιωτάτου Πατέρα μας. Αμήν»

Μετά το πέρας της Ακολουθίας διενεμήθησαν στους πιστούς, μερίμνη του

Εφημερίου του Ναού, Πρωτοπρ. Εμμανουήλ Γαλανάκη, μαζί με τον άρτο γλυκίσματα.

